



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Sapie[n]tia diuina paruulis reuelata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Prædicator, inquit, S. MARIA Virgo est in partu, & confestim alterum erupit lilium. Tertio solum feriens, Fr. Prædicator, ait, S. MARIA, Virgo est post partum, simulq; tertium enatum est lilium. Mox autem Ægidius aufugit, & Doctor ille curatus est. Postquam autem didicit, eum fuisse Ægidium, multo deinceps amore & illum & ordinem eius complexus est. Consimili modo, in Campania Galliarum provincia, in monasterio Cisterciensis ordinis, quod Argensoles dicitur, Abbatissam vidimus, ait Cantipratanus, quæ sine vlla litteratura artis Grammaticæ, non solum libros Theologiæ; verum etiam libros Augustini de Trinitate plenissime intelligebat, & difficillimas questiones eorum lucidissimis solutionibus exponebat.

Thom. Cantiprat. lib. 2. cap. 46. §. 9.

Quam verè dixit Christus: Confiteor tibi, Pater, Domine cæli & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Ita Pater, quoniam sic fuit placitum ante te. Quem locum exponens S. Augustinus ita scribit: Nomine sapientum & prudentum superbos intelligi, ipse exposuit, cum ait: Et reuelasti ea paruulis. Quid enim paruulis, nisi humilibus? Addit D. Gregorius: Nec dixit: Reuelasti ea stultis, sed paruulis, tumorem se damnasse innotescens, non ingenij acumen. Perpendant ergo, qui se supra ceteros sapere arbitrantur, quàm exiguam causam habeant, se circumspiciendi, quasi plus alijs sciant; cum diuina Sapientia, in rebus maximis, plus reuelat paruulis, & piscatoribus Apostolis, quàm tumidis Philosophis; plus Ægidio, quàm Theophrasto; plus Paulo Simplici, aut mulierculæ rudi, quàm Socrati sapienti; imò eum per pueros doceat senes. Sic constituit iuuenem Ioseph principem Domus Pharaonis, vt erudiret principes eius, sicut semetipsum, & senes eius prudentiam doceret, in medio sapientum Ægyptiorum. Sic cum Susanna innocens duceretur ad mortem, suscitauit Dominus Spiritum sanctum pueri iunioris, cuius nomen Daniel. Et dixerunt ei senes: Veni, & sede in medio nostrum, & indica nobis, quia tibi Deus dedit honorem senectutis. Sic ipsum puerulum IESVM parentes inuenerunt in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, & interrogantem eos. Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, super prudentia & responsis eius. Et videntes admirati sunt. Ita enim interrogando discipuli egit partes, vt ab omnibus Doctor Doctorum esse videretur. Et fuit hic ipse quoq; ni fallor, puerulus, qui magnum illū Augustinum docuit, non nimis alta de SS. Tri-

VII. Matt. 11. 25.

S. Augustinus serm. 8. de verb. Dom. S. Gregor. c. 9. sup. lob. 36. l. 27. Moral.

Ps. 104. 22.

Dan. 13. 45.

Luc. 2. 46.

nitate disputare. Dabo authorem pium, ea de re, quæ alioqui controuertitur, non dubitantem. Cuius hæc sunt verba.

VIII.
Thom Can-
tiprat. lib. 2.
Apum. c. 48.
§. 3.

Quid te inflas, humana superbia? quò tenderis? quò assurgis fortius, tanto turpius conquassaris. Audi, quid de Beato Augustino S. Volusianus in Laude mirabili testatur, dicens: In alijs sacerdotibus per mundum quomocumq; toleratur inscitia, id est ignorantia. cum autem ad Augustinum ventum fuerit, Legi Dei deesse creditur, quidquid eum contigerit ignorare. Quid autem tam magnifico viro, super profunditate Sermonis & arduarum rerum disputatione, contigerit, audiamus. Inter miracula quædam Beati Augustini tale quid de eo reperitur. Eo in tempore, quo Beatus Augustinus librum de Trinitate composuit, illi tale miraculum Deus ostendit. Hipponensis ciuitas Africa nobilis, in qua Beatus Augustinus Episcopatum administrabat, super littus maris pulcherrimè sita erat. Beatus autem Augustinus in consuetudine habebat, ut, post diurnum studium ac laborem, vespere super littus maris, sequentibus eum à longè Episcopis & Clericis, qui eum, pro consilio & negotio vniuersalis Ecclesie, frequentabant, solus antecedens deambularet: ne scilicet eius contemplationem & studium fabulatio impediret. Cùm ergo sic solus, vice quadam, incederet, puerulum mira pulchritudinis super littus maris sedentem inuenit, qui factà in terrà fossà paruulà, sicut pueri in plateis ludentes solent, cochleari argenteo aqua de mari hauriebat, & in illam fossam paruulam effundebat. Quem vt Beatus Augustinus ita seriosè sedentem vidit, pedem mox pressit, & stetit. Procedensq; inde, puerum salutat, & inquit, quid agat: Et puer cum magno serio respondens, volo, inquit, totum mare istud exhaurire, & isti fossa, si possum, infundere. Quo responso, quasi puerili, vir sanctus in risum decentissimum concitatus, respondit: Et quomodo, inquit, ô bone puer, hoc poteris? ingens mare est, paruum cochlear, quo exhauris, parua etià fossa, in quam infundis. Et mox puer: possibilis, inquit, mihi est hoc facere, quod intendo, quàm te implere, quod cogitas. Ad hoc Beatus Augustinus mirabiliter stupefactus, quid hoc esset, interrogat. Et puer: Cogitatu, ait, voluis, & aestimas volumine breui concludere, quid sit illud indiuiduè Trinitatis inexplicabile Sacramentum. Et hoc quidem antequam possis, isti fossa paruula potius totius maris undas infundam. Hæc dicens puer repente disparuit. Beatus verò Augustinus Christum in factò glorificans, quàm verum puer dixerat, mox aduertit.

IX.

Hæc ad Liburnū, portū Pisanorum contigisse tradit Iacobus Philippus Bergomensis. Quidquid sit de loco; de puero

IESV